

מדינת השלום

תכנית חדשה לשלום בין ישראל ובין הפלסטינים

ליאור עזיז

מבוא

מדינת השלום היא תכנית חדשה לשלום בין מדינת ישראל ובין הפלסטינים.

לתכנית מדינת השלום שלוש מטרות:

1. ביטחון מלא לאזרחי מדינת ישראל.
2. סיום הסכסוך הישראלי פלסטיני וחתימת הסכם שלום בין הצדדים.
3. איחוד אזרחי ישראל סביב תכנית מדינית מוסכמת אחת לשלום.

נושאי הסכסוך העיקריים בין ישראל ובין הפלסטינים הינם:

1. גבולות וריבונות על שטח.
2. הסדרי ביטחון.
3. שליטה על ירושלים והאתרים הקדושים.
4. נושא השיבה.

כיום מוצעים בישראל שלושה פתרונות מרכזיים לסיום הסכסוך הישראלי פלסטיני:

1. שליטה של ישראל על כל שטחי יהודה ושומרון, לרבות ירושלים. יתכן מתן אוטונומיה מוגבלת לפלסטינים.
2. נסיגה ישראלית לגבולות 1967, חלוקת ירושלים, והקמת מדינה פלסטינית.
3. פשרה חלקית על השטח, לרבות בירושלים, והקמת מדינה פלסטינית.

פתרונות אלה אינם ברי ביצוע מהסיבות הבאות:

1. המחלוקת הפוליטית בישראל אינה מאפשרת ביצוע של אחד מהפתרונות בלא עימות חריף בתוך החברה הישראלית.
2. לחצים בינלאומיים מונעים ביצוע מהלך מדיני חד צדדי של ישראל בלא הסכמת הפלסטינים.
3. התנגדות הפלסטינים לחלק מהפתרונות המוצעים.

התכנית מדינת השלום מעניקה פתרונות מלאים לכל נושאי הסכסוך הישראלי פלסטיני, ומציגה דרכים מעשיות ליישום הסכם שלום בין ישראל ובין הפלסטינים. הרעיונות והפתרונות המובאים בתכנית מדינת השלום הינם חדשים וטרם הועלו בעבר. אשר על כן, התכנית מדינת השלום אינה מחויבת להחלטות האו"ם בנוגע לסכסוך הישראלי פלסטיני או להסכמי העבר בין הצדדים. כתכנית יצירתית ומקורית, התכנית מדינת השלום מציעה אופק מדיני חדש המבטיח את סיום הסכסוך הישראלי פלסטיני וכינון יחסי שלום בין שני העמים.

מדינת השלום

1. שלוש מדינות לשני העמים - זהו הרעיון המרכזי בתכנית השלום מדינת השלום.
2. התכנית מדינת השלום מציעה להקים מדינה חדשה לצד מדינת ישראל אשר תהיה מדינה משותפת לישראל ולפלסטינים.
3. שם המדינה: מדינת השלום.
4. תחום שיפוטה של מדינת השלום יכסה את האזורים ביהודה ושומרון, לרבות בירושלים, בהם יש יישוב ישראלי בסמוך ליישוב פלסטיני.
5. מפת מדינת השלום מצורפת כנספח א'.
6. הרכב היישובים המדויק אשר יכלל בתחומי מדינת השלום יקבע במשותף על ידי הצדדים ויפורט בהסכם השלום.
7. למדינת השלום יהיו גבולות מאובטחים.

מדינת השלום - אוכלוסייה

1. אזרחי מדינת השלום יהיו התושבים הישראלים והפלסטינים הגרים בשטח מדינת השלום.
2. כל תושב במדינת השלום יחזיק בשתי אזרחויות: אזרחות מדינת השלום, ואזרחות מדינת האם - ישראל או פלסטין.

מדינת השלום - ריבונות הצהרתית פונקציונלית

1. התכנית מדינת השלום מציעה מודל חדש של ריבונות מדינית: ריבונות הצהרתית פונקציונלית.
2. מדינה בעלת ריבונות הצהרתית פונקציונלית היא מדינה אשר הריבונות שלה מתקיימת מתוקף הצהרת מייסדי מדינה זו על היותה מדינה ריבונית, ומתוקף הכרת אומות העולם במדינה זו כמדינה ריבונית.
3. מדינה בעלת ריבונות הצהרתית פונקציונלית אינה מדינה עצמאית, אין לה כוח צבאי וסמכויות שיפוט כלפי אזרחיה, והיא אינה מקיימת קשרי חוץ.
4. השליטה במדינה בעלת ריבונות הצהרתית פונקציונלית היא של הגופים המייסדים של מדינה זו, וכל סמכויות השלטון במדינה בעלת ריבונות הצהרתית פונקציונלית נגזרות מהפונקציונליות שלהם לקידום המטרות והאינטרסים של הגופים המייסדים.
5. מדינת השלום תהא מדינה בעלת ריבונות הצהרתית פונקציונלית.
6. הפונקציה (התפקיד) של מדינת השלום היא לפתור את הסכסוך הישראלי פלסטיני, ומכורח זה יגזרו כל הפונקציות של מדינת השלום כריבון.

מדינת השלום - גופי שליטה וניהול

1. ישראל והפלסטינים יקימו גופי שליטה וניהול משותפים אשר יהיו אחראים על יישום התכנית מדינת השלום.
2. גופי השליטה והניהול המשותפים יטפלו בכל התחומים אשר נדרש בהם שיתוף פעולה בין הצדדים לשם הקמת מדינת השלום. תחומים אלה יכללו, בין השאר, את מנגנוני השלטון ומערך הביטחון, פיתוח תשתיות, קביעת הסדרי המנהל, הכלכלה, התחבורה, וקידום מיזמים משותפים.
3. לכל גוף שליטה וניהול משותף יהיו שני מנהלים - ישראלי ופלסטיני.
4. שני המנהלים יהיו חברים בקבינט של מדינת השלום.
5. ראשי מדינת ישראל ופלסטין יהיו שני ראשי הקבינט.
6. הקבינט יהיה גוף השליטה העליון של מדינת השלום.
7. סמכויות גופי השליטה והניהול וסמכויות הקבינט יקבעו במשותף על ידי הצדדים ויפורטו בהסכם השלום.

מדינת השלום - תמיכה בינלאומית

1. ארצות הברית ומדינות נבחרות נוספות יהיו ערבות להסכם השלום בין ישראל ובין הפלסטינים ויתמכו בייסוד מדינת השלום באמצעות סיוע כלכלי והשתתפות פעילה בהליכי הקמת מדינה זו.
2. יוקם גוף סיוע בינלאומי אשר יפקח על יישום הסכם השלום בין הצדדים ועל שלבי הקמת מדינת השלום.
3. נציגי גוף הסיוע הבינלאומי ישתתפו בגופי השליטה והניהול של מדינת השלום, וראש גוף הסיוע הבינלאומי יהיה שותף בקבינט של מדינת השלום.
4. סמכויות גוף הסיוע הבינלאומי יקבעו במשותף על ידי הצדדים ויפורטו בהסכם השלום.

מדינת השלום - מערך הביטחון

1. מדינת ישראל תישא באחריות להגנה על מדינת השלום מפני איומים חיצוניים.
2. הצדדים יקימו יחידת ניהול ביטחוני (להלן: יני"ב) אשר תהיה אחראית לסדר הציבורי, לביטחון פנים, ולאבטחת הגבולות במדינת השלום.
3. יחידת הניהול הביטחוני המשותפת תחזיק בכוח שיטור (להלן: כוח היני"ב) אשר ישמש כזרוע המבצעת של יחידת הניהול הביטחוני.
4. כוח היני"ב יורכב משלוש חטיבות: חטיבה ישראלית, חטיבה פלסטינית, וחטיבה בינלאומית.
5. החטיבה הישראלית של כוח היני"ב תורכב מכוחות ביטחון ישראלים, צה"ל ומשטרת

ישראל.

6. החטיבה הפלסטינית של כוח הינ"ב תורכב מגורמי ביטחון פלסטינים.
7. החטיבה הבינלאומית של כוח הינ"ב תורכב מכוח בינלאומי בראשות ארצות הברית.
8. שלושת החטיבות של כוח הינ"ב יפעלו הן בנפרד והן במשותף בהתאם להסדרי השליטה של מדינת השלום ועל פי צרכי הביטחון השוטפים.
9. על מנת להבדיל את כוח השיטור של מדינת השלום מכוחות ביטחון אחרים, רכבי הביטחון והמדים של אנשי כוח הינ"ב יהיו בצבע לבן.
10. למדינת ישראל תישמר הזכות לפעול בכל שטח מדינת השלום לשם הגנה על ביטחון אזרחיה ועל מנת להתמודד מול אינמי טרור.

מדינת השלום - הסדרי השליטה והביטחון - עיקרון מחיצת הלב

1. הלב אחראי על זרימת הדם בגוף, כאשר שני חדרי הלב מופרדים על ידי מחיצה המונעת מעבר דם בין החדרים.
2. עיקרון פעולת מחיצת הלב יהיה העיקרון המנחה להסדרי השליטה במדינת השלום, ועל פיו יקבעו הסדרי הביטחון במדינה זו.
3. בהתאם לזאת, מדינת השלום (הלב) תחולק לשני מחוזות: מחוז ישראלי ומחוז פלסטיני, כאשר שטחי המחוזות יופרדו זה מזה באמצעות מחיצת הלב - גבול ביטחון מאובטח שימנע מעבר בין המחוזות.
4. המחוז הישראלי יכלול את היישובים הישראליים במדינת השלום, ויהיה כפוף לשלטון מדינת ישראל.
5. המחוז הפלסטיני יכלול את היישובים הפלסטינים במדינת השלום, ויהיה כפוף לשלטון פלסטיני.
6. החטיבה הישראלית של כוח הינ"ב תישא באחריות לסדר הציבורי ולביטחון פנים בשטח המחוז הישראלי, לרבות השליטה בגבול ובמעברי הגבול בין המחוזות מצד שטח מחוז זה.
7. החטיבה הפלסטינית של כוח הינ"ב תישא באחריות לסדר הציבורי ולביטחון פנים בשטח המחוז הפלסטיני, לרבות השליטה בגבול ובמעברי הגבול בין המחוזות מצד שטח מחוז זה.
8. במידה ויישובים או אתרים קדושים אשר שייכים למחוז אחד יכללו בתחום השיפוט של המחוז השני, אזי האחריות הביטחונית על מקומות אלה ועל דרכי הגישה אליהם תהיה של כוח הינ"ב.
9. מעבר ישראלים ופלסטינים בין המחוזות יתבצע במעברי גבול נפרדים לשני הצדדים, ויתאפשר באמצעות קבלת אישורי ביטחון מיוחדים.

10. מעבר ישראלים בין המחוז הישראלי של מדינת השלום ובין מדינת ישראל יהיה חופשי לשני הכיוונים, ויתבצע בנתיבי תנועה ובמעברי גבול הייעודיים למטרה זו.
11. מעבר פלסטינים בין המחוז הפלסטיני של מדינת השלום לשאר שטחי פלסטין יהיה חופשי לשני הכיוונים, ויתבצע בנתיבי תנועה ובמעברי גבול הייעודיים למטרה זו.

מדינת השלום - הסדרי התנועה

1. לכל מחוז במדינת השלום תהיה מערכת כבישים נפרדת אשר תאפשר תנועה בטוחה וחופשית בין היישובים השייכים לאותו מחוז.
2. נתיבי תנועה של יישובים או אתרים קדושים של מחוז אחד אשר יעברו בחלק השטח של המחוז השני, יהיו תחת פיקוח ביטחוני של כוח הינ"ב.
3. לא יתאפשר מעבר כלי רכב או אנשים מנתיבי תנועה של מחוז אחד אל שטח המחוז השני אותו הם חוצים.
4. אמצעי האכיפה למפורט בסעיף שלוש יהיו כדלקמן:
 - א. תחנות ביקורת מאוישות בנקודות הכניסה והיציאה של נתיבי התנועה החוצים את המחוזות.
 - ב. הנפקת אישורי מעבר לכלי רכב ולאנשים הרשאים לנוע בנתיבים אלה.
 - ג. הצבת מצלמות אבטחה לאורך נתיבי התנועה.
 - ד. שימוש בהתקני מעקב אלקטרוניים שיוצמדו לכלי רכב הנכנסים לנתיבים אלה על מנת לוודא שאינם עוברים לשטחי המחוז המקביל.
 - ה. הקמת גדרות ביטחון לאורך נתיבי התנועה.
 - ו. עמדות התראה, מחסומים, וסיורי ביטחון שוטפים של כוח הינ"ב לאורך נתיבי התנועה.
5. הצדדים יקימו גוף תחבורה משותף שיהיה אחראי על פיתוח מערכת הכבישים הנפרדת, ובעתיד על הקמת מערכת רכבות נפרדת לשני המחוזות.
6. הקהילה הבינלאומית תישא בעלויות המימון של פיתוח מערכת הכבישים והרכבות הנפרדת של מדינת השלום.

מדינת השלום - שליטה בגבולות

1. השליטה בגבול בין מדינת ישראל ובין מדינת השלום, לרבות במעברי הגבול מצד שטח מדינת ישראל, תהיה של מדינת ישראל.
2. השליטה בגבול בין מדינת ישראל ובין מדינת השלום, לרבות במעברי הגבול מצד שטח המחוז הישראלי, תהיה של החטיבה הישראלית של כוח הינ"ב.

3. השליטה בגבול בין מדינת ישראל ובין מדינת השלום, לרבות במעברי הגבול מצד שטח המחוז הפלסטיני, תהיה של החטיבה הפלסטינית של כוח היני"ב.
4. השליטה בגבול בין מדינת השלום ובין מדינות אחרות, לרבות במעברי הגבול מצד שטח המחוז הישראלי, תהיה של החטיבה הישראלית של כוח היני"ב.
5. השליטה בגבול בין מדינת השלום ובין מדינות אחרות, לרבות במעברי הגבול מצד שטח המחוז הפלסטיני, תהיה של כוח היני"ב.
6. יחד עם זאת, לאורך גבולות מדינת השלום עם מדינות אחרות, לרבות במעברי הגבול, יוקמו עמדות פיקוח והתראה של מדינת ישראל.
7. מספרם והיקפם של עמדות הפיקוח וההתראה הישראליות יקבעו במשותף על ידי הצדדים ויפורטו בהסכם השלום.

היתרונות הביטחוניים של מדינת השלום

1. הקמת מדינת השלום מעניקה למדינת ישראל מערכת הגנה וביטחון טובה יותר מאשר מערכת ההגנה והביטחון הקיימת כיום, וזאת מהטעמים הבאים:
2. מדינת השלום יוצרת אזור חיץ ביטחוני בין מדינת ישראל ובין מדינות אחרות באזור.
3. הגבולות המאובטחים של מדינת השלום, יחד עם גבול הביטחון בין המחוזות, משמשים כקווי הגנה כפולים למדינת ישראל.
4. החטיבה הישראלית של כוח היני"ב מהווה כוח ביטחון נוסף, חוץ מצה"ל, אשר יהיה אחראי להגנה על גבולות ישראל ולשמירה על ביטחון אזרחיה.
5. חלוקת מדינת השלום לשני מחוזות, יחד עם מערכת הכבישים הנפרדת, ימנעו חיכוך בין האוכלוסייה הישראלית לפלסטינית, ובכך יחזקו את הביטחון בשטחי יהודה ושומרון, ויבטיחו לאזרחי ישראל תנועה חופשית ובטוחה בכל שטחי ארץ ישראל.
6. אשר על כן, הקמת מדינת השלום וכינון יחסי שלום בין ישראל והפלסטינים, הינם נכסים אסטרטגיים בעלי חשיבות עליונה לביטחון מדינת ישראל.

מדינת השלום - מיזמים תומכים

1. התכנית מדינת השלום מציגה שני מיזמים תומכים שיסייעו להליך הקמת המדינה החדשה ולביסוס קשרי השלום בין העמים.
2. המיזם הראשון הוא בניית עיר חדשה במדינת השלום בשם עיר השלום, אשר תהיה עיר משותפת לישראל ולפלסטינים.
3. המיזם השני הוא הקמת ארגון בינלאומי חדש בשם ארגון השלום הבינלאומי, אשר מקום מושבו יהיה בעיר השלום.

עיר השלום

1. הצדדים יקימו גוף ניהול משותף שיהיה אחראי על בניית עיר השלום.
2. בניית עיר השלום תעשה בשיתוף ובמימון ארצות הברית ומדינות העולם.
3. עיר השלום תבנה במשותף על ידי כוח עבודה ישראלי פלסטיני ובינלאומי.
4. בעיר השלום ירוכזו כל גופי השליטה והניהול המשותפים לצדדים.
5. במקביל לבניית מוסדות השלטון המשותפים, יבנו בעיר השלום שכונות מגורים המיועדות לאוכלוסייה הישראלית הפלסטינית והבינלאומית.
6. שכונות המגורים בעיר השלום יהיו נפרדות לשני הצדדים.
7. בהמשך יבנו בעיר השלום מוסדות ציבוריים לרווחת התושבים, כמו בית חולים ומוסדות חינוך תרבות וספורט, שיחזקו את מרקם החיים המשותפים של הצדדים.
8. עיר השלום תשאף להיות עיר קוסמופוליטית, ושילוב האוכלוסייה המקומית והבינלאומית שבה יעמיקו את יחסי השלום בין העמים.

ארגון השלום הבינלאומי

1. בעיר השלום יוקם ארגון בינלאומי בשם ארגון השלום הבינלאומי.
2. ארגון השלום הבינלאומי יוקם בשיתוף ובמימון ארצות הברית ומדינות העולם.
3. מטה ארגון השלום הבינלאומי יכלול את כל המדינות המקיימות יחסים דיפלומטיים מלאים עם מדינת ישראל.
4. כל מדינה בארגון השלום הבינלאומי תיוצג על ידי שגריר מטעמה ונציגות דיפלומטית מסייעת.
5. מטרות ארגון השלום הבינלאומי הן לקדם שלום עולמי, לפתור סכסוכים אזוריים, לתמוך בפיתוח כלכלי חברתי ותרבותי משותף לעמי העולם, ולסייע לאוכלוסיות נזקקות.
6. ארגון השלום הבינלאומי ישתתף בסיוע הבינלאומי להקמת מדינת השלום, וביישום חוזה השלום בין ישראל ובין הפלסטינים.

ביצוע המיזמים התומכים

1. ייסוד עיר השלום והקמת ארגון השלום הבינלאומי יהיו היישומים הראשונים של הסכם השלום בין ישראל לפלסטינים, ובהתאם לזאת יש חשיבות להקמה מהירה של מיזמים אלה על מנת ליצור עובדות ממשיות בשטח למחויבות הצדדים להסכם השלום.
2. בהתאם לזאת, הקמת מיזמים אלה תתבצע בהליכי בניה מזורזים, כאשר כל המבנים בעיר השלום, לרבות מטה ארגון השלום הבינלאומי, יהיו מבנים ניידים אשר קל ומהיר להקימם.

3. גופי השליטה והניהול המשותפים לצדדים וארגון השלום הבינלאומי יחלו בפעולתם המעשית בעיר השלום לא יאוחר מתשעה חודשים מיום חתימת הסכם השלום בין הצדדים, כאשר בשלב הקמת מיזמים אלה השליטה הביטחונית בעיר השלום תהיה של מדינת ישראל.
4. בתום הקמת ארגון השלום הבינלאומי תעבור האחריות הביטחונית על מתחם דיפלומטי זה לידי החטיבה הבינלאומית של כוח הינ"ב.
5. לאחר ייסוד מדינת השלום תעבור השליטה הביטחונית על עיר השלום לידי כוח הינ"ב.

מדינת פלסטין

1. מדינה פלסטינית עצמאית תקום בשטחי יהודה ושומרון אשר בהם לא קיים יישוב ישראלי.
2. מדינת פלסטין תהיה מדינה מבוזרת, ללא רצף טריטוריאלי, ותורכב מתשעה איי שטח נפרדים.
3. תשעת האיים של מדינת פלסטין יהיו כדלקמן:
ג'זירת (בערבית: "אי") ג'נין, כולל שכם. ג'זירת סלפית. ג'זירת טול כרם. ג'זירת רמאללה. ג'זירת אבו דיס. ג'זירת יריחו. ג'זירת בית לחם. ג'זירת יטא. ג'זירת חברון.
4. הרכב היישובים הפלסטינים אשר יכלל בתחומי השיפוט של כל אי במדינת פלסטין יקבע במשותף על ידי הצדדים ויפורט בהסכם השלום.
5. התנועה בין חלקי המדינה הפלסטינית המפוצלת, לרבות התנועה בין מדינת פלסטין למחוז הפלסטיני של מדינת השלום, תתבצע באמצעות מערכת כבישים ייעודית אשר תאפשר לתושבי פלסטין תנועה חופשית בשטחים הכפופים לשלטון הפלסטיני.
6. לא יעברו נתיבי תנועה של מדינת פלסטין בשטח המחוז הישראלי של מדינת השלום, ולא יתאפשר מעבר אנשים או כלי רכב מנתיבי תנועה אלו אל שטח המחוז הפלסטיני של מדינת השלום, אלא דרך הנתיבים ומעברי הגבול הייעודיים למטרה זו.
7. ראוי להדגיש, כי על אף שמדינת פלסטין היא מדינה ללא רצף טריטוריאלי, הרי שתשעת האיים של מדינה זו, בצירוף שטחי המחוז הפלסטיני של מדינת השלום, יוצרים תחום שליטה רחב ומלא לשלטון הפלסטיני, בדומה למדינה בעלת רצף טריטוריאלי מלא.
8. במידה ובשטח מדינת פלסטין יכללו יישובים ישראלים או אתרים קדושים יהודים, אזי יחולו בהם הסדרי השליטה והביטחון של מדינת השלום. כלומר, האחריות הביטחונית על מקומות אלה ועל דרכי הגישה אליהם תהיה של כוח הינ"ב.
9. מדינת פלסטין תהיה מדינה ללא צבא.

10. מדינת ישראל תישא באחריות להגנה על מדינת פלסטין מפני איומים חיצוניים.
11. למדינת פלסטין יהיה כוח שיטור עצמאי לשם שמירת ביטחון הפנים ואבטחת הגבולות.
12. כוח השיטור הפלסטיני לא יהיה בעל יכולות צבאיות התקפיות.
13. במדינת פלסטין לא יתאפשר קיומם של ארגונים צבאיים או קבוצות חמושות אחרות מלבד אלה המפורטים בתכנית זו.
14. מדינת פלסטין תהיה מדינה דמוקרטית.

מדינת פלסטין - רצועת עזה - מעבר בטוח

1. הצד הפלסטיני יחליט האם רצועת עזה תיכלל בשטח המדינה הפלסטינית. במידה ויוחלט בחיוב, אזי ג'זירת עזה יהיה האי העשירי של מדינת פלסטין.
2. ציר תנועה אשר יעבור בשטח מדינת ישראל יחבר ויקשר בין ג'זירת עזה לג'זירת חברון, ויאפשר מעבר בטוח לתושבי מדינת פלסטין.
3. המעבר הבטוח:
 - א. כביש שחלקו יעבור במנהרה, וחלקו יהיה כביש קרקעי משוקע וכביש קרקעי רגיל, ולאורכו חומת בטון אשר לא תאפשר מעבר מציר התנועה אל שטח מדינת ישראל.
 - ב. תחת ריבונות ושליטה ביטחונית מלאה של מדינת ישראל.
 - ג. יחידה מיוחדת של כוח היני"ב תישא באחריות לאכיפת החוק, לניהול, לתפעול, ולתחזוקה בציר התנועה של המעבר הבטוח.
 - ד. מצלמות אבטחה ועזרים טכנולוגיים מתקדמים יעבירו נתונים מתוך המעבר הבטוח אל מוקדי בקרה של ישראל, פלסטין, וכוח היני"ב.
 - ה. נקודות הכניסה והיציאה של המעבר הבטוח בשטח המדינה הפלסטינית יהיו באחריות ובפיקוח המדינה הפלסטינית.
 - ו. נקודות הכניסה והיציאה של המעבר הבטוח בשטח מדינת ישראל יהיו באחריות ובפיקוח ישראל, ויכללו עמדות בדיקה בעלי אמצעי בידוק מתקדמים לאנשים, כלי רכב, משאיות וסחורות.
 - ז. השימוש בציר התנועה יתאפשר בהצגת אישורי מעבר שיונפקו על ידי מדינת ישראל ועל ידי מדינת פלסטין.
 - ח. לאורך ציר התנועה של המעבר הבטוח יהיו עמדות כניסה ויציאה לרכב חילוץ, הצלה, וביטחון, כאשר השליטה הביטחונית והאחריות על עמדות אלה ועל ביצוע כל פעולה דרכם תהיה של מדינת ישראל.
 - ט. המעבר הבטוח ישמש להעברת תשתיות של המדינה הפלסטינית, כגון:

חשמל, מים, דלק, גז, ותקשורת נתונים.

י. החוק הפלסטיני יחול על האנשים וכלי הרכב שיעברו במעבר הבטוח.

4. הצדדים יקימו גוף ניהול משותף שיהיה אחראי על הקמת המעבר הבטוח ועל קביעת הסדרי התנועה, הביטחון, הבקרה, הניהול, והתחזוקה בציר תנועה זה.
5. הקהילה הבינלאומית תישא בעלויות המימון של הקמת המעבר הבטוח.

מדינת פלסטין - שליטה בגבולות

1. השליטה בגבול בין מדינת פלסטין ובין מדינת ישראל, לרבות במעברי הגבול מצד שטח מדינת ישראל, תהיה של מדינת ישראל.
2. השליטה בגבול בין מדינת פלסטין ובין מדינת ישראל, לרבות במעברי הגבול מצד שטח מדינת פלסטין, תהיה של מדינת פלסטין.
3. השליטה בגבול בין מדינת פלסטין ובין מדינת השלום, לרבות במעברי הגבול מצד שטח מדינת פלסטין, תהיה של מדינת פלסטין.
4. השליטה בגבול בין מדינת פלסטין ובין מדינת השלום, לרבות במעברי הגבול מצד שטח המחוז הישראלי של מדינת השלום, תהיה של החטיבה הישראלית של כוח הני"ב.
5. השליטה בגבול בין מדינת פלסטין ובין מדינת השלום, לרבות במעברי הגבול מצד שטח המחוז הפלסטיני של מדינת השלום, תהיה של כוח הני"ב.
6. הסדרי השליטה בגבול הימי של רצועת עזה ובגבול בין רצועת עזה למצרים יקבעו במשותף על ידי הצדדים ויפורטו בהסכם השלום.

מדינת ישראל ומדינת פלסטין - הכרה הדדית

1. מדינת ישראל תכיר במדינת פלסטין ומדינת פלסטין תכיר במדינת ישראל.
2. הצדדים מכירים בזכותם של תושבי מדינת ישראל, מדינת פלסטין, ומדינת השלום לחיים של שלום וביטחון.
3. מדינת ישראל ומדינת פלסטין יקיימו יחסים דיפלומטיים וקונסולריים מלאים אחת עם השנייה, ויחליפו ביניהם שגרירים.
4. מדינת ישראל ומדינת פלסטין יפעלו בנחישות ובתקיפות כדי למנוע פעולות טרור, מעשי אלימות או הסתה מצד אזרחיהם כנגד אזרחי הצד השני.

מדינת השלום - ירושלים

1. ישראל ופלסטין מכירות בזכויות ההיסטוריות הרוחניות והדתיות של כל צד על ירושלים, ויפעלו בשיתוף פעולה על מנת לשמר זכויות אלו.
2. ירושלים המאוחדת היא בירת מדינת ישראל, ומדינת ישראל היא הריבון והנושאת באחריות הביטחונית העליונה לכל השטח בירושלים, לרבות העיר העתיקה והאתרים הקדושים.
3. יחד עם זאת, הצדדים מסכימים כי השכונות הישראליות והפלסטיניות במזרח ירושלים, לרבות העיר העתיקה והאתרים הקדושים, יהיו גם תחת ריבונות של מדינת השלום.
4. כמו כן, הצדדים מסכימים כי עיר הבירה של מדינת פלסטין תכלול את היישוב הפלסטיני במזרח ירושלים, לרבות אתר הר הבית, אשר נמצא תחת ריבונות מדינת השלום.
5. ישראל ופלסטין יקימו גוף שליטה וניהול שיהיה אחראי על שיתוף הפעולה הביטחוני, האזרחי, והדתי במזרח ירושלים.
6. במזרח ירושלים יהיו שני מחוזות, מחוז ישראלי ומחוז פלסטיני, וביניהם גבול מחיצת הלב.
7. המחוז הישראלי יהיה כפוף לשלטון מדינת ישראל, והאחריות לסדר הציבורי ולביטחון פנים בשטח מחוז זה, לרבות השליטה בגבול ובמעברי הגבול בין המחוזות, תהיה של החטיבה הישראלית של כוח הינ"ב.
8. המחוז הפלסטיני יהיה כפוף לשלטון מדינת פלסטין, והאחריות לסדר הציבורי ולביטחון פנים בשטח מחוז זה, לרבות השליטה בגבול ובמעברי הגבול בין המחוזות, תהיה של החטיבה הפלסטינית של כוח הינ"ב.
9. במידה ובשטח מחוז אחד תהיה התיישבות או יהיו אתרים קדושים השייכים למחוז השני, אזי האחריות הביטחונית עליהם ועל דרכי הגישה אליהם תהיה של כוח הינ"ב.
10. מעבר ישראלים ופלסטינים בין המחוזות יתבצע במעברי גבול נפרדים לשני הצדדים, ויתאפשר באמצעות קבלת אישורי ביטחון מיוחדים.
11. הסדרי התנועה במזרח ירושלים, למעט בתחומי העיר העתיקה, יהיו בהתאם להסדרי התנועה של מדינת השלום.
12. תחנות פיקוח של צה"ל יוקמו במעטפת העיר ירושלים, כולל בשטח המחוז הפלסטיני, ולאורך הגבול בין המחוזות במזרח ירושלים, בהתאם לצרכי הביטחון של ישראל.
13. מספרם ומיקומם של תחנות הפיקוח הישראליות יקבעו במשותף על ידי הצדדים ויפורטו בהסכם השלום.

ירושלים - העיר העתיקה

1. העיר העתיקה בירושלים תהיה עיר הבירה של מדינת השלום.
2. העיר העתיקה תהיה עיר נפרדת מוניציפלית מירושלים, ותנוהל על ידי גוף משותף לישראל ולפלסטין.
3. העיר העתיקה תהיה עיר בעלת גבולות מאובטחים.
4. עמדות הכניסה והיציאה של העיר העתיקה יהיו עמדות נפרדות לישראלים ולפלסטינים.
5. השליטה בגבולות העיר העתיקה, לרבות הפיקוח הביטחוני על עמדות הכניסה והיציאה מצד שטח המחוז הישראלי של מדינת השלום, תהיה של החטיבה הישראלית של כוח היני"ב.
6. השליטה בגבולות העיר העתיקה, לרבות הפיקוח הביטחוני על עמדות הכניסה והיציאה מצד שטח המחוז הפלסטיני של מדינת השלום, תהיה של כוח היני"ב.
7. בעיר העתיקה יהיו שני מחוזות, מחוז ישראלי ומחוז פלסטיני, וביניהם גבול מחיצת הלב.
8. המחוז הישראלי יהיה כפוף לשלטון ישראל, והמחוז הפלסטיני יהיה כפוף לשלטון פלסטין.
9. כוח היני"ב יהיה אחראי לסדר הציבורי ולביטחון פנים במתחם העיר העתיקה, לרבות הפיקוח על הגבול ועל מעברי הגבול בין המחוזות, כאשר החטיבה הישראלית של כוח היני"ב תישא באחריות הביטחונית לציבור הישראלי, והחטיבה הפלסטינית של כוח היני"ב תישא באחריות הביטחונית לציבור הפלסטיני.
10. לאזרחים ישראלים תתאפשר תנועה חופשית בכל שטח העיר העתיקה, למעט באתר הר הבית.
11. לאזרחים פלסטינים תתאפשר תנועה חופשית בכל שטח העיר העתיקה, למעט ברובע היהודי ובאתר הכותל המערבי.
12. בעיר העתיקה תיאסר תנועת כלי רכב פרטיים, למעט לתושבים ולבעלי העסקים במתחם.
13. תחבורה ציבורית רציפה, ללא תשלום, תהיה אמצעי התחבורה היחידי בעיר העתיקה.
14. התחבורה הציבורית במתחם תהיה נפרדת לישראלים ולפלסטינים.

העיר העתיקה - האתרים הקדושים

1. האתרים הקדושים בעיר העתיקה יהיו תחת ריבונות הצהרתית פונקציונלית של מדינת השלום.

2. יאסר כל שינוי מבני באתרים הקדושים, לרבות חפירות ארכיאולוגיות, אלא אם כן הצדדים יסכימו על כך במשותף.

הכותל המערבי

החטיבה הישראלית של כוח הינ"ב תישא באחריות הביטחונית על אתר הכותל המערבי, לרבות הפיקוח על עמדות הכניסה והיציאה של האתר.

הר הבית

1. כוח הינ"ב יישא באחריות הביטחונית על אתר הר הבית, לרבות הפיקוח על עמדות הכניסה והיציאה של האתר.
2. מאמינים בני כל הדתות יהיו רשאים לבקר באתר הר הבית.
3. כניסת ישראלים ופלסטינים לאתר הר הבית תתבצע דרך עמדות כניסה נפרדות לשני הצדדים.
4. הביקורים באתר הר הבית יתאפשרו במועדים נפרדים לשני הצדדים.
5. גוף ניהול משותף לישראל ולפלסטין, בהשתתפות ירדן והווקף המוסלמי, יהיה אחראי על הסדרי הביקורים והתפילה באתר הר הבית.

מדינת השלום - נושא השיבה

1. הפלסטינים שעזבו את מקומות מגוריהם בשנת 1948, לרבות בני משפחתם, ושוהים בתחומי המדינה הפלסטינית או בתחומי המחוז הפלסטיני של מדינת השלום, יהיו לאזרחי המדינה בה הם שוהים.
2. הפלסטינים שעזבו את מקומות מגוריהם בשנת 1948, לרבות בני משפחתם, ושוהים מחוץ לגבולות ארץ ישראל, יהיו רשאים להישאר במיקומם הנוכחי ולקבל את אזרחות המדינה בה הם נמצאים, או יהיו רשאים לשוב אל תחומי מדינת פלסטין ואל תחומי המחוז הפלסטיני של מדינת השלום, ויהיו לאזרחי המדינה אליה בחרו לשוב.
3. היקף השיבה וזהות השבים למדינת פלסטין יהיה נתון להחלטת המדינה הפלסטינית.
4. היקף השיבה וזהות השבים למחוז הפלסטיני של מדינת השלום יקבעו במשותף על ידי ישראל ופלסטין.
5. ההכנות הפרוצדורליות להליך השיבה יתחילו בסמוך לחתימת הסכם השלום.
6. ביצוע הליך השיבה יתחיל בתום יישום תכנית מדינת השלום, לא יאוחר מחמש שנים מיום חתימת הסכם השלום בין הצדדים.
7. הליך השיבה ימשך כעשר שנים, כאשר כל שנה היקף השבים יהיה מוגבל ומספרם יקבע בהסכמת הצדדים.

8. יוקם גוף בינלאומי בשיתוף ישראל ופלסטין אשר יהיה אחראי על הליך השיבה.
9. הגוף האחראי על הליך השיבה יקבע את הפיצוי הכספי המגיע לכל הרשאים לשוב, בהתאם לקריטריונים שיגבשו הצדדים.
10. הקהילה הבינלאומית תישא בעלויות המימון של תשלום הפיצויים.

נושא השיבה - הסכמה על העדר הסכמה

1. ישראל והפלסטינים מסכימים כי על אף חתימת הסכם שלום בהתאם לתכנית מדינת השלום, חילוקי הדעות הבאים בין הצדדים יישארו בלא הסכמה הדדית:
 - א. דרישת ישראל מהפלסטינים להכיר במדינת ישראל כביתו של העם היהודי.
 - ב. דרישת הפלסטינים מישראל להכיר בזכות השיבה לתחומי מדינת ישראל.
2. הצדדים מסכימים כי העדר הסכמות אלה לא יפגמו בקשרי השלום בין המדינות והעמים.
3. הצדדים מסכימים לפעול בנחישות ובתקיפות כנגד אלה שיסיתו או יפעלו באלימות ובטרור על מנת לממש את הדרישות שבמחלוקת.
4. הצדדים מסכימים כי לאחר מאה שנים ממועד חתימת הסכם השלום, יעלו הנושאים שבמחלוקת לדיון מחודש, בהתאם לרוח הזמן ובהתחשב בפני המציאות החדשה.
5. בכפוף למצוין בסעיף ארבע, הצדדים מסכימים כי הסכם השלום, המבוסס על תכנית מדינת השלום, שם קץ לתביעות ההדדיות של הצדדים בנוגע לאירועים שהתרחשו לפני החתימה על הסכם זה, וכי הסכם זה מסיים את עידן הסכסוך ופותח עידן חדש המבוסס על שלום, שיתוף פעולה, ויחסי שכנות טובים בין שני העמים.

מדינת השלום - דגל, המנון, ימי חג

1. למדינת השלום יהיה דגל הייחודי לה.
2. הדגל של מדינת השלום יהיה בצבע לבן ועליו שבעה כוכבים בשבעת צבעי הקשת בענן.
3. למדינת השלום יהיה המנון ללא מילים הייחודי לה.
4. יקבעו שלושה ימי חג לציון הקמת מדינת השלום וחתימת הסכם השלום בין ישראל ובין הפלסטינים.
5. שם החג: חג השלום.
6. ימי חג השלום יהיו ימי שבתון במדינת ישראל במדינת פלסטין ובמדינת השלום.
7. כל שנה בחג השלום יערכו טקסים ואירועים משותפים לשני הצדדים במטרה לחזק את יחסי השלום והאחוזה בין העמים.

מדינת השלום - שלום בין אזרחי ישראל

התכנית מדינת השלום מציעה אלטרנטיבה פוליטית מדינית לעמדות המסורתיות של המפלגות בישראל בנוגע לסכסוך הישראלי פלסטיני. התכנית מדינת השלום מבטיחה את האינטרסים הביטחוניים של מדינת ישראל, שוללת את חלוקת ארץ ישראל, מאפשרת המשך יישוב יהודי ביהודה ושומרון, מבטיחה את אחדות ירושלים תחת ריבונות ישראלית, ושוללת שיבה של פלסטינים לתחומי מדינת ישראל. בהתאם לזאת, ראוי ומתבקש כי הציבור בישראל יתאחד בתמיכתו בתכנית זו. איחוד הכוחות בישראל סביב תכנית מדינית מוסכמת אחת לשלום, הכרח הוא שיביא לתמיכת ארצות הברית, אירופה ושאר אומות העולם בתכנית מדינת השלום.

ועדיין אפשר ותישאל השאלה: ומה אם הצד שכנגד אינו חפץ בשלום? ומה אם הפלסטינים יסרבו לקבל את תכנית מדינת השלום?

התשובה: כוחנו באחדותנו!

איחוד העם בישראל סביב התכנית מדינת השלום יסיים את המחלוקת הפוליטית במדינה בנושא המדיני, ויביא לישראל רוח חדשה. רוח של שיתוף פעולה רעות ואחוה. אשר על כן, התכנית מדינת השלום אינה רק תכנית לשלום בין ישראל ובין הפלסטינים, התכנית מדינת השלום היא גם תכנית לשלום בתוך החברה הישראלית! שלום המבוסס על עקרונות של מוסר, צדק, שיתוף, והזכות לחיים בטוחים ושלווים בכל חלקי ארץ ישראל.

תם ולא נשלם

התכנית מדינת השלום מהווה את השלד להסכם שלום עתידי בין ישראל ובין הפלסטינים. עתה מוטל על הצדדים לרקום סביב השלד את הבשר הגידים והעור, על מנת להפיח חיים בתכנית ולהביאה לידי מימוש - כינון יחסי שלום בין ישראל ובין הפלסטינים. אפשר ויתבצעו שינויים בפרטי התכנית מדינת השלום, אולם עיקרון היסוד חייב להישמר: שלוש מדינות לשני העמים - זהו התנאי ההכרחי לכל הסדר מדיני בין העמים.

בספרו מדינת היהודים כותב חוזה המדינה בנימין זאב הרצל: הנני מאמין באמונה שלמה, כי הרעיון יכול לצאת לפעולה, אף כי לא ארהיב בנפשי עוז להחליט, כי הצעתי אני לא תקבל במשך הימים גם צורה אחרת. "מדינת היהודים" היא בכלל דבר שהשעה צריכה לו, ועל כן עתידה להתכונן!

בעבר היהודים נטלו את גורלם בידיהם והקימו את מדינת ישראל, הבית של העם היהודי. אפשר וצריך כי יקום לישראל בית שני. מדינת השלום תבטיח לאזרחי ישראל חיים של שלום וביטחון, חיים של שגשוג ורווחה. הגיעה השעה לממש את התקווה. התקווה לשלום.

מפת מדינת השלום

מדינת השלום

מדינת פלסטין

